

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 45Csp/79/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117232842
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Juríková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5117232842.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, sudkyňou Mgr. Marianou Juríkovou, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom v Žiline, Hodžova 11, proti žalovanému: V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ž., G. XXXX/X, v spore o zaplatenie 1.770,71 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 801,42 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu okresnému súdu dňa 24.11.2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.770,71 eur, úroku 71,39 eur, úrokov z omeškania 0,81 eur, úroku vo výške 11,50 % ročne z nezaplatenej istiny 1.770,71 eur od 17.10.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 71,39 eur od 17.10.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu skutkovo odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000,- eur. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 16.10.2017 v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 16.10.2017) predstavovala sumu 1.930,71 eur a pozostávala z:

- istiny poskytnutého úveru vo výške 1.770,71 eur - žalovanému bol na základe úverovej zmluvy poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur; do dňa zosplatenia uhradil žalovaný na istinu sumu 229,29 eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 1.770,71 eur,
- úrokov 71,39 eur - predstavujú dohodnutý úrok v zmysle úverovej zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia. Úroková sadzba vo výške 11,50 % vyplýva z úverovej zmluvy,
- úrokov z omeškania 0,81 eur - každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne. Úrok z omeškania bol dohodnutý v úverovej zmluve v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to v článku Následky porušenia zmluvných povinností: „Ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatených častí úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania, a to až do jej zaplatenia,
- poplatkov 87,80 eur - za upomienky (15,- eur/za každú) a výzvu na predčasné splatenie úveru (30,- eur) v zmysle Sadzobníka poplatkov, prípadne poplatky za vedenie úverového účtu, ktoré boli účtované

na ľarchu úverového účtu, ich výška vyplývala priamo z úverovej zmluvy bod 1.2., a ktoré si žalobca od žalovaného v súdnom konaní neuplatňuje.

3. Dňa 28.11.2019 zobral žalobca svoju žalobu v časti o zaplatenie sumy 155,- eur späť, keďže žalovaný po podaní žaloby realizoval čiastočné úhrady dlžnej sumy (dňa 09.07.2018, dňa 09.01.2019, dňa 09.09.2019 a dňa 10.10.2019).

4. Podaním zo dňa 09.03.2020 zobral žalobca svoju žalobu v časti o zaplatenie istiny 93,50 eur späť. Dôvodom boli čiastočné úhrady zo strany žalovaného dňa 14.01.2020 v sume 48,50 eur a dňa 14.2.2020 v sume 45,- eur.

5. Okresný súd Žilina rozhodol vo veci samej rozsudkom č.k. 45Csp/79/2017-141 zo dňa 30.06.2020 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.594,41 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 1.770,71 eur od 17.10.2017 do 09.07.2018, z nezaplatennej istiny 1.730,71 eur od 10.07.2018 do 09.01.2019, z nezaplatennej istiny 1.690,71 eur od 10.01.2018 do 09.09.2019, z nezaplatennej istiny 1.650,71 eur od 10.09.2019 do 10.10.2019, z nezaplatennej istiny 1.615,71 eur od 11.10.2019 do 14.01.2020, z nezaplatennej istiny 1.567,21 eur od 15.01.2020 do 14.02.2020, z nezaplatennej istiny 1.522,21 eur od 15.02.2020 do zaplatenia a spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 71,39 eur od 17.10.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Konanie o žalobe v časti o zaplatenie istiny vo výške 248,50 eur a príslušných úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 248,50 eur odo dňa 17.10.2017 do zaplatenia zastavil (výrok III.). Žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 66,36 % (výrok IV.).

6. Súd prvej inštancie žalobcom uplatnený zmluvný úrok vo výške 11,50 % ročne nepovažoval za uplatnený dôvodne, vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru a žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatenia nepatrí. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a spláca, za čo mu patrí úrok. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. Veriteľ teda navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru.

7. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 9CoCsp/48/2020-187 zo dňa 25.02.2021 rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol (II.), ako aj vo výroku o náhrade trov prvoinštančného konania (IV.) zrušil a v týchto častiach mu vec vrátil na ďalšie konanie. V ostatných častiach (výrok I. a III.), odvolaním nenapadnutých, ponechal rozsudok nedotknutý.

8. Odvolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako „cenu peňazí“. Konštatoval, že z ustanovenia § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov.

9. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa.

10. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje,

zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania.

11. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednanja, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

12. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť.

13. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednanja, ktoré umožňuje navýšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navýšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ.

14. Okresný súd Žilina, v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu, preskúmal výšku žalobcom uplatnených zmluvných úrokov a za tým účelom nariadil pojednávanie dňa 21.09.2021. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' včas ospravedlnil zaneprázdnenosťou a tiež hospodárnosťou konania.

15. Súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre zhodnotenie nároku žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov po zosplatnení úveru, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

16. Z prehľadu splácania úveru vyplýva, že žalovaný si neplnil povinnosť riadne platiť splátky úveru, v dôsledku ktorej skutočnosti pristúpil žalobca dňa 16.10.2017 k zosplatneniu úveru.

17. V zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.10.2015 bola medzi sporovými stranami dohodnutá úroková sadzba vo výške 11,5 % ročne.

18. Žalobca v podaní zo dňa 29.04.2021 vyčíslil zmluvné úroky odo dňa nasledujúcom po zosplatnení, t.j. odo dňa 17.10.2017 do konečnej splatnosti úveru, t.j. do 14.10.2024 na sumu 801,42 eur. Žalobca dospel k výpočtu nasledovne: Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť predstavuje 3.244,32 eur (108 splátok x 30,04 eur/výška splátky = 3.244,32 eur). Celková výška zmluvných úrokov, teda odmena za poskytnuté finančné prostriedky, predstavuje 1.244,32 eur (3.244,32 eur (celková čiastka, ktorú musí žalobca zaplatiť) - 2.000,- eur (poskytnutá istina) = 1.244,32 eur). Keď od tejto sumy odrátame čiastku, ktorú na úroky žalovaný zaplatil do zosplatnenia, t.j. 371,51 eur (vyplýva z prehľadu splácania do zosplatnenia) a odrátame rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 45Csp/79/2017-141 zo dňa 30.06.2020 priznaný zmluvný úrok do zosplatnenia v sume 71,39 eur, dostaneme sumu 801,42 eur (1.244,32 - 371,51 - 71,39 = 801,42 eur).

19. Žalovaný s návrhom žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov z úveru v celkovej sume 801,42 eur súhlasil, túto sumu žiadnym spôsobom nerozporoval. Vyjadril sa iba v tom smere, že dlžnú sumu by chcel čo najskôr splatiť.

20. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z.z.“), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

22. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia č. 87/1995 Z.z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

23. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

24. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci október 2015 pri úveroch nad 5 rokov na úrovni 11,37 % ročne. V posudzovanej veci mali zmluvné strany dojednaný fixný úrok vo výške 11,5 % ročne, ktorý v zásadnej miere nepresahoval priemernú úrokovú mieru v danom období. Podľa súhrnnych informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2015 (stav ku dňu 30.09.2015) bola ročná percentuálna miera nákladov pre spotrebiteľské úvery vo výške 1500,- eur až 6500,- eur vrátane so splatnosťou od 5 rokov do 10 rokov vo výške 15,55 %. RPMN predmetného úveru je 13,23 % a teda neprevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov. Možno teda uzavrieť, že odplata vo forme zmluvných úrokov nebola dojednaná v rozpore so zákonom.

25. V posudzovanej veci žalobca podaním doručeným súdu dňa 29.04.2021 správne upravil výšku požadovaných zmluvných úrokov, ktoré požadoval od doby zosplatnenia úveru, t.j. od 17.10.2017, do konečnej splatnosti úveru, t.j. do dňa 14.10.2024, zohľadniac žalovaným už zaplatené zmluvné úroky do zosplatnenia úveru (vo výške 371,51 eur) a úroky priznané rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 45Csp/79/2017-141 zo dňa 30.06.2020 (vo výške 71,39 eur). Zmluvný úrok vyčíslil žalobca celkovou sumou 801,42 eur. Súd prvej inštancie rešpektujúc právny názor Krajského súdu v Žiline vyslovený v uznesení č.k. 9CoCsp/48/2020-187 zo dňa 25.02.2021 a zároveň uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo 16.06.2020, podľa ktorého v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, priznal žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvných úrokov tak, ako si ich žalobca správne uplatnil, t.j. vo výške 801,42 eur.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

28. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

29. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcoví ako plne úspešnej strane sporu prvoinštančného a odvolacieho konania priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa § 125 ods. 1 CSP: Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa § 125 ods. 2 CSP: Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 125 ods. 2 CSP: Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP: V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP: Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP: Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP: Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP: Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP: Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).